

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 2. września 1916.

Treść: (M 283.—285.) 283. Rozporządzenie, w sprawie ograniczeń przerabiania i pozbywania przędz bawełnianych, bawełnianych towarów tkackich i dzianych i bawełnianej lub półwełnianej, tkanej lub dzianej bielizny męskiej. — 284. Rozporządzenie, w sprawie zakazu przerabiania jęczmienia na słód browarniczy. — 285. Rozporządzenie, którym zmienia się rozporządzenie ministerjalne z dnia 14. lipca 1916, dotyczące ograniczenia konsumpcji mięsa i tłuszczu.

283.

Rozporządzenie Ministra handlu i Ministra obrony krajowej z dnia 31. sierpnia 1916,

w sprawie ograniczeń przerabiania i pozbywania przędz bawełnianych, bawełnianych towarów tkackich i dzianych i bawełnianej lub półwełnianej, tkanej lub dzianej bielizny męskiej.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przedmioty podpadające pod rozporządzenie.

Pod wymienione poniżej postanowienia podpadają:

Wszystkie przędze bawełniane surowe, wybielone, farbowane, drukowane, macerowane, zwyczajne i pojedynczo skręcane: następnie

wszystkie bawełniane towary tkane i dziane, a to surowe, wybielone, farbowane, macerowane, pstro tkane i drukowane, jak również tego rodzaju towary bawełniane, zawierające ozdobne nitki z innych materiałów, bez względu na szerokość, ułożenie, wzór, barwy, numer przędzy, jakoteż

nowe (to jest nie używane) tkane lub dziane bawełniane lub półwełniane męskie koszule i kalesony, względnie męskie koszule i kalesony, sporządzone z bawełnianych lub półwełnianych towarów tkanych lub dzianych, o ile te materiały i rodzaje bielizny przekraczają ustaloną poniżej minimalną wagę i nie należą do wyjątków, wymienionych w § 4.

Minimalna waga wynosi przy aksamicie bawełnianym i pluszu 220 g na metr kwadratowy,

wszystkich innych bawełnianych towarach tkanych i dzianych, wyjąwszy materiały opatrunkowe, 80 g na metr kwadratowy,

bieliznie męskiej 200 g na poszczególną sztukę. Materiały opatrunkowe wszelkiego rodzaju podlegają postanowieniom tego rozporządzenia bez względu na wagę.

Pod postanowienia niniejszego rozporządzenia z ustanowionymi w § 4. wyjątkami, podpadają nie tylko ilości wspomnianych powyżej przędz, towarów i części bielizny, które w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie znajdują się w granicach państwa, lecz także ilości, które zostaną jeszcze sporządzone po wejściu tego rozporządzenia w życie.

§ 2.

Ograniczenie przerabiania.

Wszelkie przerabianie lub obrabianie wymienionych w § 1. przędz i towarów jest po wejściu

w życie niniejszego rozporządzenia, o ile w §§ 4. i 7. nie ustanowiono wyjątków, dozwolone tylko wówczas, jeżeli na przerobienie lub obrobienie udzielone zostało w każdym poszczególnym przypadku osobne zezwolenie.

Prośby o zezwolenie na przerabianie lub obrabianie wymienionych w § 1. przędz i towarów należy wnosić do Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego przy użyciu otrzymanych tamże formularzy. O prośbach o pozwolenie na przerabianie lub obrabianie wspomnianych materiałów celem wykonania zleceń zarządu wojskowego, rozstrzyga Ministerstwo wojny, które, jeśli chodzi o zlecenia zarządu obrony krajowej, wejdzie w porozumienie z Ministerstwem obrony krajowej. Wszystkie inne prośby rozstrzyga Ministerstwo handlu. W razie jeżeli prośby te dotyczą zleceń innych władz centralnych, wejdzie Ministerstwo handlu co do takich prośb w porozumienie z temi władzami centralnemi.

Zezwala się na przerobienie lub obrobienie tych przędz i towarów o tyle, o ile jest to potrzebne do ukończenia jakiegoś procesu wytwórczego, rozpoczętego już w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia. Ten, kto pragnie uczynić użytek z tego zezwolenia, ma donieść o tem zapomocą osobnej karty zgłoszenia, którą można otrzymać od Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego, Wiedeń, I., Maria Theresienstrasse 32, i którą należy temu ostatniemu odesłać po dokładnem wypełnieniu wszystkich rubryk.

§ 3.

Ograniczenie pozbywania.

Wymienionych w § 1. przędz, towarów i rodzajów bielizny nie wolno pozbywać lub dostawiać bez osobnego zezwolenia, o ile w następnych paragrafach nie są przewidziane wyjątki. Zmiana miejsca przechowania tych przedmiotów jest dopuszczalna tylko po poprzednim doniesieniu Wojennemu związkowi dla przemysłu bawełnianego.

Prośby o zezwolenie na pozbycie lub dostawę wymienionych przędz, towarów i przedmiotów należy wnosić do Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego.

Prośby o zezwolenie na pozbycie lub dostawę wymienionych w § 1. przędz, towarów i przedmiotów w celu pokrycia zapotrzebowania wojskowego rozstrzyga Ministerstwo wojny, jeśli chodzi o pokrycie zapotrzebowania zarządu obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem obrony krajowej. Prośby o uwolnienie zasobów handlowych na rzecz drobnej sprzedaży rozstrzyga stosownie do wskazówek, udzielonych przez Ministerstwo handlu w porozumieniu z Ministerstwem wojny

i Ministerstwem obrony krajowej, Wojenny związek dla przemysłu bawełnianego po przybraniu doradców ze stanu kupieckiego. Wszystkie inne prośby rozstrzyga Ministerstwo handlu, które w razie, jeśli takie prośby dotyczą zleceń innych władz centralnych, wejdzie w porozumienie z temi władzami centralnemi.

Postanowienia § 3. rozporządzenia ministerialnego z dnia 13. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 100, według którego sprzedaż przędzy surowej do Nr. 60 włącznie i wyrobionych z niej nici, towarów surowych i artykułów konfekcyjnych z tych towarów, nadto materiałów uniformowych, materii na plecaki, na worki na chleb i na namioty jest dozwolona tylko na rzecz zarządu wojskowego i Tow. akc. Centrali dla bawełny, nie doznają wskutek powyższych zarządzeń żadnej zmiany.

§ 4.

Wyjątki.

Wyjęte od zakazu przerabiania lub obrabiania, pozbywania i dostawy są:

1. towary wraz z męską bielizną, będące w posiadaniu osób prywatnych i przeznaczone na własny ich użytek;

2. materye haftowane i koronkowe, materyały tapicerskie, taśmy bawełniane;

3. te ilości, jakie są potrzebne do wykonania zleceń władzy, o ile w Wojennym związku dla przemysłu bawełnianego znajdują się w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia w życie dowody, odnoszące się do tych zleceń;

4. te ilości, co do których Ministerstwo handlu przed wejściem tego rozporządzenia w życie udzieliło wyjątkowo zezwolenia na przerabianie, obrabianie lub pozbycie, albo co do których zezwolenie takie zostanie udzielone w przyszłości;

5. wybielone, farbowane, drukowane, macerowane, zwyczajne i pojedynczo skręcane przędze, tudzież bawełniane towary tkane i dziane, a to wybielone, farbowane, macerowane, pstro tkane i drukowane oraz tkane lub dziane, bawełniane lub półwełniane męskie koszule i kalesony, względnie męskie koszule i kalesony, sporządzone z bawełnianych lub półwełnianych towarów tkanych lub dzianych, które są przeznaczone do wykonania udzielonych już zamówień zarządu wojskowego, c. k. i królewsko-węgierskich władz, rządu krajowego bośniacko-hercegowińskiego lub austriackiego albo węgierskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża, o ile użycie to zostanie udowodnione wobec Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego w ciągu ośmiu dni po wejściu tego rozporządzenia w życie przez nadesłanie oryginału zlecenia tudzież

wymienienie ilości, która ma być jeszcze dostawiona;

6. wszystkie wymienione w § 1. towary i przedmioty, które w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie są własnością państwa, krajów, austriackiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża, kas chorych, publicznych i prywatnych szpitali.

Od zakazu pozbywania i dostawiania są wyjęte: wymienione w § 1. przedrze, bawełniane towary tkane i dziane i rodzaje bielizny, które po dniu 1. stycznia 1916 z zagranicy celnej sprowadzone już zostały lub będą jeszcze sprowadzone, o ile Zjednoczonej austriackiej i węgierskiej Centrali dla bawełny został dostarczony dowód na to sprowadzenie, względnie Wojennemu związkowi dla przemysłu bawełnianego w ciągu 8 dni po wejściu rozporządzenia w życie lub po dokonaniu dowozu zostanie taki dowód dostarczony.

Towary, oddane do sprzedaży na zasadzie przytoczonych postanowień wyjątkowych, muszą być zaopatrzone i to na każdej całej sztuce osobnym znakiem (napiem, przywieszoną karteczką) z uwidocznieniem firmy, której udzielono wyjątkowe zezwolenie względnie potwierdzenie przywozu z zagranicy, tudzież daty tego zezwolenia lub potwierdzenia.

§ 5.

Uwolnienie na rzecz drobnej sprzedaży.

Posiadaczom wymienionych w § 1. towarów bawełnianych i rodzajów bielizny wolno bez osobnego zezwolenia pozbyć w drodze drobnej sprzedaży taką część procentową znajdujących się w ich posiadaniu towarów, jaką Ministerstwo handlu w każdej poszczególnej kategorii towaru za każdym razem na ten cel uwolni. To zezwolenie przywiązane jest jednak do następujących warunków:

- a) zapasy uwolnione dla drobnej sprzedaży można pozbywać na rzecz poszczególnych bezpośrednich konsumentów tylko w ilościach najwyżej do 20 m towaru, względnie pół tuzina sztuk bielizny;
- b) ceny w drobnej sprzedaży uwolnionych ilości nie mogą w każdym razie przewyższać cen, uzyskiwanych w drobnej sprzedaży przez posiadacza przed wejściem tego rozporządzenia w życie;
- c) co do tych sprzedaży muszą być prowadzone osobne zapiski, do których musi się zezwolić na wgląd każdego czasu ustanowionym przez Ministerstwo handlu organom kontrolnym.

Na pierwsze dwa miesiące od dnia wejścia tego rozporządzenia w życie uwalnia się z wymienionych w § 1. towarów tkanych i dzianych oraz rodzajów bielizny:

10 procent zapasów towarów wybielonych lub macerowanych,

10 procent zapasów towarów pstro tkanych,

10 procent zapasów towarów farbowanych i drukowanych, co najmniej jednak 600 metrów w tych obu kategoriach razem wzięwszy,

10 procent zapasów bielizny męskiej, co najmniej jednak 10 tuzinów koszul i kalesonów razem wzięwszy.

Wybór przeznaczonych na sprzedaż ilości w granicach tych postanowień przysługuje posiadaczowi.

§ 6.

Sprzedaż i dostawa na rzecz Tow. akc. Centrali dla bawełny.

Bez względu na zamknięcie wolno wymienione w § 1. przedrze, towary i przedmioty sprzedawać i dostawiać Tow. akc. Centrali dla bawełny. One podlegają jednak w Tow. akc. Centrali dla bawełny postanowieniom §§ 2. i 3.

§ 7.

Postanowienia wyjątkowe dla przedsiębiorstw konfekcyjnych i powszechnie użytecznych szwalni.

Przedsiębiorstwa konfekcyjne i powszechnie użyteczne szwalnie mogą w ciągu 2 miesięcy po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie przerobić te materiały, które w chwili wejścia niniejszego rozporządzenia w życie znajdowały się w ich posiadaniu i były już przykrojone, tudzież 25 procent wszystkich innych ich zapasów w towarach wybielonych, macerowanych, pstro tkanych, farbowanych lub drukowanych. Kto z tego zezwolenia pragnie zrobić użytek, jest obowiązany nadać Wojennemu związkowi dla przemysłu bawełnianego w ciągu 8 dni wykaz zapasów materiałów przykrojonych i nieprzykrojonych w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie.

Męskie koszule i kalesony, sporządzone na zasadzie tych postanowień, podlegają jednak ograniczeniom przewidzianym w tem rozporządzeniu.

§ 8.

Przechowywanie zamkniętych materiałów i przedmiotów.

Posiadacze przedrze, towarów i przedmiotów, do których stosuje się zakaz przerabiania, obrabiania, pozbywania i dostawiania, są obowiązani przechowywać je aż do dalszego zarządzenia z troskliwością porządnego kupca.

Zapasy uwolnione dla drobnej sprzedaży w myśl § 5. należy przechowywać oddzielnie i oznaczyć je odpowiednimi napisami, przywieszonymi kartkami itp. Oddzielenie zapasów i za-

opatrzenie ich znakami musi być dokonane w ciągu 14 dni po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie.

§ 9.

Kontrola.

Dla zapewnienia przestrzegania przepisów tego rozporządzenia ustanowi Ministerstwo handlu organa kontrolne, które mają każdego czasu wstęp do wszystkich przedsiębiorstw, tem rozporządzeniem objętych i którym należy na żądanie zezwolić na wgląd do wszystkich ksiąg przedsiębiorstwa, korespondencji i innych odnośnych zapisków.

Co do kontroli u członków Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego mają nadto zastosowanie postanowienia § 4. rozporządzenia z dnia 26. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 273, w sprawie założenia Wojennego związku dla przemysłu bawełnianego.

§ 10.

Postanowienia karne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu ustanowionych w tem rozporządzeniu zobowiązań, będą polityczne władze pierwszej instancji karały grzywnami do 5000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile działania te nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 11.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie ministeryalne z dnia 29. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 396.

Georgi wlr.

Spitzmüller wlr.

284.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 1. września 1916,

w sprawie zakazu przerabiania jęczmienia na słód browarniczy.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Począwszy od dnia 4. września 1916 zakazuje się aż do dalszego zarządzenia przerabiania

jęczmienia na słód browarniczy. Zakaz ten nie stosuje się do jęczmienia, który przed tym dniem został już namoczony.

Przedsiębiorstwa produkujące słód browarniczy są obowiązane najdalej w ciągu trzech dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia istniejące w tym dniu swe zapasy jęczmienia zgłosić w Wojennym zakładzie obrotu zbożem w Wiedniu; zapasami tymi wolno im rozrządzać tylko według zleceń otrzymanych od tego zakładu. Posiadacze i przechowcy tych ilości jęczmienia mają obowiązek starać się o fachowe obchodzenie się z niemi i ich zachowanie.

Browary i fabryki słołu są nadto obowiązane znajdujące się u nich w tym dniu zapasy jęczmienia zgłosić Centrali browarniczej w Wiedniu (I., Kärntnerstrasse 23), względnie Centrali słołowej w Wiedniu (I., Schenkenstrasse 10).

§ 2.

Minister handlu może w porozumieniu z interesowanymi Ministrami zezwolić na wyjątki od zawartego w § 1. zakazu.

§ 3.

Znajdujące się w browarach w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zapasy słołu gotowego lub znajdującego się w toku produkcji a pochodzącego z jęczmienia ostatniego żniwa, poddaje się zamknięciu. Temi ilościami słołu ma rozrządzić Centrala browarnicza według zasad, ustalonych co do rozdziału materiałów browarniczych pomiędzy gorzelnie w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 3. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 243, w sprawie utworzenia Centrali browarniczej.

§ 4.

Celem nadzoru nad przestrzeganiem niniejszego rozporządzenia mogą władze polityczne zwiedzać wszystkie ubikacje przemysłowe, należące do produkujących słód browarniczy przedsiębiorstw oraz przeglądać zapiski kupieckie, a to za pośrednictwem organów urzędowych lub specjalnie w tym celu upoważnionych rzeczoznawców, zobowiązanych przysięgą do przestrzegania tajemnicy przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorcy są obowiązani wymienionym w ustępie pierwszym organom nadzorczym udzielać żądanych wyjaśnień.

§ 5.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego zasadzie przepisów, o ile odnośny czyn nie podpada pod surowszy przepis

karny, będą karą polityczną władze I. instancyi grzywną do pięciu tysięcy koron lub według własnego ocenienia aresztem do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełni przemysłowiec, można nadto, o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, zarządzić odebranie uprawnienia przemysłowego

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu jego ogłoszenia.

Zenker wtr. Leth wtr.
Spitzmüller wtr. Handel wtr.

285.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 1. września 1916,

którem zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 14. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 218, dotyczące ograniczenia konsumcyi mięsa i tłuszczu.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się § 1., ustęp pierwszy i § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 218, dotyczącego ograniczenia konsumcyi mięsa i tłuszczu, i mają one opiewać, jak następuje:

§ 1., ustęp 1.

Z wyjątkiem, przewidzianym w § 2., zakazuje się sprzedaży mięsa, surowego lub przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, wędzonego, solonego itp.), tudzież podawania mięsa i potraw, składających się całkowicie lub w części z mięsa, w poniedziałek, środę i piątek każdego tygodnia. Z tym samym wyjątkiem nie wolno w tych dniach tygodnia także w prywatnych domach (gospodarstwach) spożywać mięsa i potraw, składających się w całości lub w części z mięsa.

§ 2.

W jednym z wymienionych w § 1., ustęp 1., dni tygodnia zezwala się na sprzedawanie tudzież podawanie i spożywanie baraniny. Polityczna władza krajowa ma ten dzień wyznaczyć i podać do publicznej wiadomości.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Zenker wtr. Spitzmüller wtr.
Handel wtr.

